

Само на паузама за освежење две телевизијске куће са ексклузивним правом преноса успеле су до четвртфинала да зараде 850 милиона долара.

Пасионирани љубитељи фудбала широм света лако ће вам одрецитовати одговор на питање ко има највише титула светског шампиона – Бразил има пет, Италија, Немачка по четири, Аргентина три..

У земљи главног организатора светског првенства би већ имали велику дилему – ако се рачунају сва првенства, највише титула светског шампиона – чак 13, имају "фудбалери" Грин беј пекерса, али ако се узима историја фудбала од установљења "супер боула" онда воде Питсбург стилерси који су само шест пута били светски шампиони у фудбалу.

И док је остатак планете очекивао велико финале и најгледанији спортски догађај последњих година у недељу 19.јула, Американци су још у фебруару добили новог светског шампиона који се за сезону 2025-2026 зову Сијетли Сихокси.

"Супер боул" није само најгледанији спортски догађај, већ убедљиво најзначајнији медијски догађај – читав естрадни бизнис тресе се годину дана од дилеме која ће звезда наступати у паузи утакмице . Тако је порторикански извођач Бед Бани добио девет номинација ЕМИ јер је певао на полувремену, а гости на његових 30 минута славе су му били Лејди Гага и Рики Мартин.□□□□ □□

Због осећаја да су лиценцирани чувари светске цивилизације, Американцима је природно да је неко ко је најбољи у земљи, у било чему вредном, истовремено буде и светски шампион. Има неке логике да Мајкл Џордан буде седам пута светски шампион са Чикаго булсима, јер јесте био најбољи играч у кошарци, мада имамо неко уверење да смо са пет титула ми имали највише успеха на светским првенствима.

Али, нема баш никакве логике да ФИФА у року од 32 године по други пут повери организацију светског првенства у фудбалу земљи у којој се фудбал не зове фудбал. Чувени "монтипајтоновац" Џон Клиз чак је направио скеч у којем Американцима објашњава да је реч фудбал настала једноставним спајањем две рече лопта и стопало. *"Шта је вама, зашто онда упорно рагби зовете фудбалом када се у њему стопало користи само у инцидентним ситуацијама".*

Истини за вољу, равноправни домаћини првенства били су и Канада и Мексико, али се некако догодило да се све утакмице четвртфинала, полуфинала и финала одиграју у САД. И не треба ово првенство гледати кроз сочива новог хладног рата – **на њему су све утакмице играње пред пуним стадионима, играо се одличан, нападачки фудбал, у којем су своје шансе имале и земље које шансе на успех или равноправност немају нигде ван терена**

.

Тако су Зеленортска острва могла да победе светског шампиона Аргентину, Парагвај је избацио Немце, а Мароко Холанђане. Та вишенедељна лековита илузија да су сви равноправни могла је да се догоди само у спорту у којем неко може да постане легенда а да на почетку није имао ни патике, ни тренере, ни терен. Ту недопустиву, анахрону

пропаганду о једнакости на зеленој трави није могао да истрпи Доналд Трамп, који се похвалио да је позвао председника ФИФА Ђанија Инфантина да затражи да се поништи црвени картон главном америчком играчу у фудбалу или сокеру, што је ФИФА експресно и урадила.

ФИФА и УЕФА не трпе никакво мешање политике у спорт, па је Звезда била кажњена јер су њени навијачи имали велику заставу Светог Симеона, али овај Трампов позив била је свакако само пријатељска сугестија. А Инфантино није био детињаст – можда у САД фудбал не зову фудбалом, али ФБИ и друге службе немају лингвистичке дилеме када је реч о криминалу или прању новца у фудбалском бизнису. Што су и доказали тако што су читаву галерију фудбалских легенди из врха те две организације послале у затвор.

Када је реч о бизнису, некако неосетно се на овом првенству фудбалска утакмица поделила на четири четвртине јер се на половини полувремена уселила већ фамозна пауза за освежење за играче. Као што то бива са америчком демократијом, у центру те новине је била племенита брига за људска права фудбалера, јер се никако не сме дозволити да неко од врхине падне у несвест или добије сунчаницу.

Ако се деси да температура буде свега 11 или 13 степени, као што се дешавало у неким северним градовима, играчи ће се свеједно освежавати, јер би то било одвратно негирање људских права.

И док је трајала брига о здрављу фудбалера, стручњаци за маркетинг су већ израчунали да су до четвртфинала две телевизијске куће са ексклузивним правом преноса утакмица на паузама за освежавање успеле да зараде 850 милиона долара од реклама. Иако експерти за фудбал тврде да ће већ на светском првенству утакмице имати само прво и друго полувреме, права играча, "Кока-коле", ауто кућа, пивара и кладионица, морају бити заштићена. Та тиха неозваничена победа америчке бизнис-политике над фудбалском хијерархијом није се видела само у Трамповој критици на рачун енглеског селектора Тухела, којег је овог пута, уместо британског премијера оптужио за кукавички приступ борби. То се видело у мечу Енглеске и Француске за треће место који је већ деловао као тријумф новог америчког схватања фудбала – одлично организовани циркус у којој је одбрана сувишна, док се улога тренера своди на додавање флашица са водом или кока-колом.

Старији људи сећају се да је некада и кошарка имала два полувремена, али је некако

неосетно подељена на четири четвртине, а сада је постао обавезан и телевизијски тајмаут у којем се, изгледа, режисери и камермани договарају како да преносе утакмицу. Ти тајмаути, којих има све више на све већем броју утакмица, доводе и до тога да је најталентованији млади кошаркаш Европе Квин Елис добио 4,6 милиона долара да би годину дана учио на колеџу Сент Џонс. Родитељи 99 одсто остале деце које слабо баратају са лоптама морају да плате богатство или заложу куће, станове да би им дете стигло до колеџа. Та монетизација спорта је слична и код нас – незаборавно појачање Партизана Џабари Паркер је за 285 минута проведених у дресу црно-белих шампиона зарадио више него две легенде, Кићановић и Далипагић, за време читаве каријере.

На првом светском првенству главни играч и капитен Уругваја Обдулио Варела пристао је да игра тек када је у његову учерицу дошао председник државе и обећао му да ће после првенства добити посао у државној служби. Када су постали прваци, добио је од богатих спонзора половни "форд" који је продао и новац поделио са саиграчима. Његов саиграч Гиђа који је донео победу над Бразилом пред 200 хиљада навијача касније је говорио – само су три особе у историји успеле да утишају Маракану – папа, Френк Синатра и ја, али вођа те екипе је ноћ после победе провео у дружењу и тешењу очајних Бразилаца, говорећи да је то само спорт. Можда је зато и умро у сиромаштву.

"Да ли се ви шалите? Желите да финансирамо увођење спорта у којем треба да доведемо десетине хиљаде гледалаца, продамо им скупе карте за меч који ће се завршити са резултатом 0 према 0", тако је изгледао разговор када је легендарни директор Црвене Звезде доктор Аца Обрадовић почетком седамдесетих радио на успостављању првенства САД у фудбалу, тј. сокеру.

Потенцијални спонзори предлагали су да се укине могућност нерешеног резултата, јер то не постоји ни у једном спорту, као и да се повећа обим голова како би утакмице биле ефикасније. Тај први покушај није успео.

Пар година касније су у Америку, попут плаћених Колумба са лоптом, почеле да стижу легенде Пеле, Кројф, Бекенбауер да ту зараде новац који нису стигли када су били на врхунцу каријере. Пунили су стадионе, продавали дресове, грицкалице, пилећа крилца, пиво и сокове, али ни то није трајало дуго. **Са овом генерацијом предвођеном генијалним Месијем већ имају озбиљан успех. У самом фудбалу тј. сокеру, они су и даље другоразредна земља, али у утицају на фудбал су већ постали незванични шампиони.**

(РТ)